

stændige landbrug og gartnerier samt stamparceller efter § 5 ligeledes med 2 000 kr. Endelig er maksimum for etableringslån efter § 6 forhøjet med 500 kr. til 7 000 kr.

Loven trådte i kraft 1. april 1953 og skal *underkastes revision i rigsdagssamlingen 1953—54.*

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte fiskeriministeren på landbrugsministerens vegne bl. a.:

„De foreslåede nye maksimumsbeløb for husmandsbyggelåne er fastsat under hensyn til de stigninger, der er sket i byggeomkostningerne dels i det sidste, dels i det nærmest foregående år, idet man ved lovens seneste revision ikke fuldtud tog hensyn til den da konstaterede stigning, men valgte at se tiden an. Det anses nu for rimeligt, at fastsætte maksimumsbyggelåne således, at de i alt væsentligt giver dækning for de seneste års prisstigninger.

For husmænd, som skal bygge i den kommende byggesæson, er det af vigtighed, at maksimum for byggelåne fastsættes så tidligt som muligt, således at husmændene i god tid kan indgå byggekontrakter med håndværkerne.

Det vil derfor være meget ønskeligt, om lovforslaget kan behandles færdigt og vedtages snarest muligt.“

Lovforslaget behandledes på rigsdagen i forbindelse med det nedenfor omtalte forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet og henvistes i landstinget sammen med dette til et udvalg, der fra landbrugsministeren modtog udførlige oplysninger vedrørende *udstykningslovgivningens administration* og virkninger.

Efter hvad der oplyses i betænkningen, drøftede udvalget med ministeren „den vanskelighed, der under højkonjunkturer råder for den ungdom, som ikke kommer i betragtning ved oprettelse af nye brug, men som køber bestående statshusmandsbrug, idet der for jordrentebrug og brug med renteomregning ikke er mulighed for yderligere belåning udover oprettelsesårets maksimum og indenfor dette kun til visse værdiforøgende foranstaltninger.

Udvalget er opmærksom på, at disse bestemmelser er indført for at hindre spekulation i statshusmandsbrug, og er enigt heri, men henstiller til ministeren, at fortolkningen heraf lempes i tilfælde, hvor såvel ansøger som pris kan godkendes, og hvor vanskeligheden ligger i, at maksimum for oprettelsesåret og den fri prisdannelse er så forskellig, at ejerskifte let medfører, at brugene går over til ukvalificerede i statshusmandslovens forstand, fordi kvalificerede købere ikke kan rejse den fornødne kapital uden at kunne give pantesikkerhed derfor.“